

Σεπτέμβριος, ο πρώτος μήνας

Αν σε όλα τα ημερολόγια του κόσμου ο Σεπτέμβριος είναι ο ένατος μήνας, για τη Θεσσαλονίκη θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ο πρώτος: ο μήνας που εν μέσω πυροτεχνημάτων και μουσικών οργάνων, εν μέσω λιμουζινών και διαδηλώσεων, εν μέσω δεξιώσεων και αναπερωμένων προσδοκιών, η πόλη συγκεντρώνει τους προβολείς πάνω της.

Για δεκαετίες ολόκληρες τώρα, οι άρχοντες του τόπου βρίσκουν -μαζί με τα πρωτοβρόχια- τον δρόμο προς τη Θεσσαλονίκη και διανύουν τα 500 και κάτι χιλιόμετρα, με τις αποσκευές τους γεμάτες εξαγγελίες. Η πόλη, ντυμένη με τα πιο λαμπερά των ενδυμάτων της (ή μήπως με τα ρούχα του βασιλιά τελικά;) γιορτάζει. Και αφουγκράζεται και περιμένει.

Πέρυσι, ο πρωθυπουργός ήρθε στην πόλη ενδεδυμένος με την πιο νικηφόρα και λαμπρή αύρα, αυτή της επιτυχούς διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων από την ταπεινή Ελλαδίτσα. Και **εξήγγειλε στροφή στην περιφέρεια (που σε κάποια σημεία είδαμε πράγματι να γίνεται:** βλ. αναπτυξιακό νόμο, μεταφορά της έδρας της υπηρεσίας διαχείρισης του INTERREG στη Θεσσαλονίκη, έγκριση κονδυλίων για πέντε νέες ΒΕΠΕ στη Βόρεια Ελλάδα κτλ, κτλ).

Φέτος, **οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ υποστηρίζουν ότι, από το βήμα της 70ής επετειακής ΔΕΘ, ο κ.Καραμανλής θα ανακοινώσει (εκτός από τις αλλαγές στην οικονομία) τους αναδόχους του μετρό Θεσσαλονίκης, της υποθαλάσσιας αρτηρίας και του διαδρόμου σε αυτό το ταλαίπωρο αεροδρόμιο «Μακεδονία».**

«Έργα στη Θεσσαλονίκη; Σαν ψέμα μου φαίνεται», άκουσα να σχολιάζει μια ηλικιωμένη κυρία (έχουν δει πολλές ΔΕΘ τα μάτια της) στην Τσιμισκή, η οποία συμπλήρωσε κουνώντας επιφυλακτικά το κεφάλι: «Να τα δούμε πριν χαρούμε». **Οι άνθρωποι της Θεσσαλονίκης περιμένουν να ακούσουν και να δουν. Όχι μόνο για τα «δικά τους» έργα, που χρόνια τώρα αναμένουν (και τα οποία ήρθαν όσο ...πήγε ο Γκοντό, στο αριστουργηματικό θεατρικό του Σάμιουελ Μπέκετ), αλλά και για ευρύτερα θέματα.**

Για παράδειγμα, **τί θα γίνει με τα δάση που κάηκαν φέτος το καλοκαίρι; Θα αναδασωθούν όντως με δέντρα ή μήπως -κατά την πρακτική του παρελθόντος- με ...νόμιμες αυθαίρετες βίλες, οι ιδιοκτήτες των οποίων θα κληθούν μάλιστα να πληρώσουν αυξημένο ΦΠΑ από το 2006;** Οι αριθμοί τρομάζουν: από τις 150.000 στρέμματα που κάηκαν την προηγούμενη δεκαετία στην Πεντέλη, λέει, μόνο τα 75.000 κηρύχτηκαν αναδασωτέα και τα υπόλοιπα αποχαρακτηρίστηκαν από δασικά και έγιναν οικόπεδα. Για να μην πούμε για τα αυθαίρετα που έχουν χτιστεί -με υπομονή και επιμονή- πέριξ του Σέιχ Σου.

Και ανάμεσα στους Θεσσαλονικείς, εμείς οι μηχανικοί. **Να αναρωτιόμαστε τι θα φέρει ο χειμώνας, στα θέματα των έργων και των μελετών και τότε επιτέλους θα πάψει η απαξίωση ενός κλάδου,** που προσφέρει τα μέγιστα στην ανάπτυξη της χώρας.

Αν ο Ιούνιος, ο Ιούλιος και ο Αύγουστος είναι οι μήνες των ...κοντών μανικιών, ο Σεπτέμβριος πρέπει σίγουρα να είναι ο μήνας των σηκωμένων μανικιών. Για όλους μας. Ωραίες οι παραλίες μας, αλλά πλέον «χτυπάμε» φθινόπωρο, μπαίνουμε στον μήνα της ΔΕΘ. Η μαύρη μπίρα -για χρόνια συνηθισμένη με τη ΔΕΘ- έχει κάπως πικρή γεύση. Ας ελπίσουμε ότι όταν τα σταντ στα περίπτερα της ΔΕΘ διαλυθούν στα εξ'ων συνετέθησαν και η πόλη επιστρέψει στους καθημερινούς τους ρυθμούς, η γεύση που θα έχει μείνει θα είναι γλυκιά... ■